

Prva številka, z naslovom „Slovenský Sokol“, je izšla 15. julija. List izhaja vsak mesec; urednik je Karol Štiasný. „Telov. Jednota Sokol“ ima več nego 3200 udov. — Dva meseca pozneje je zborovalo žensko društvo „Živena“, ki ima 3500 udov. Zborovanje se je vršilo v New-Yorku, kjer biva na tisoče Slovakov. Meseca junija je bilo v mestu Hazleton, Pa., zborovanje „Pensilvanske Slovenske Rimsko- a Grecko katolicke Jednote“, ki šteje 7000 udov. Društvo ima svoje glasilo „Bratstvo“. — Veliko slovaško društvo je v Ameriki „Národný Slovenský Spolok“, ki ima 21.000 udov. Tekom meseca februarija, ko je „Nar. Slov. Spolok“ obhajal petnajstletnico svojega obstanka, je pristopilo k društvu 1500 novih udov. Glasilo društva je list „Amerikánsko-Slovenské Noviny.“ „Katolícká Slovenská Jednota“ je največje slovaško društvo v Ameriki in šteje 27.000 udov. K temu društvu pristopi vsak mesec nekoliko sto novih udov, tako da bo h koncu tega leta gotovo imelo že 30.000 udov. Društveni list je tednik „Jednota“. — V Pittsburgu izdaja tvrdka P. V. Rovnianek & Comp. dnevnik „Slovenský Denník“ na štirih velikih straneh in v New-Yorku izhaja dvakrat na teden „Slovák v Amerike“. V Pittsburgu pa izhaja tudi enkrat na mesec „Rarášek“, humoristični mesečnik na štirih velikih straneh.

Fr. Št.

Prvi slučaj v poljski književnosti. Poljaki dozdaj niso še imeli niti ene knjige, ki bi jo bil spisal kaj preprost kmet. Sedaj se je zgodil prvi slučaj te vrste: Jantek z Bugaja, mlad vaški pesnik, preprost kmet, je izdal zbirko pesni pod naslovom „Blade kwiaty z wiejskiej chaty“. Zbirka ima 123 strani in velja 3 krone; obsega 62 pesniških proizvodov, med katerimi so pesmi verske, domoljubne in erotične; razen tega se nahaja v knjigi tudi nekoliko basni in pripovedek. Knjiga je posvečena sloveči poljski pesnici Mariji Konopnickej in kaže lepo nadarjenost pisateljevo.

Seweryna Duchíńska. V 80. letu svoje starosti je v Parizu umrla odlična poljska pisateljica Sew. Duchíńska. Porodila se je leta 1825. v Košajcu in že v 16. letu se je omožila s Tomažem Pruszkom in po njegovi smrti l. 1864. se je omožila v Parizu s Frančiškom Duchínskimi, poljskim zgodovinarjem. — Na literarno polje je stopila pred 50 leti, v dóbi ko se poljski književnosti ni godilo baš najboljšo. Inteligenca je poljsko književnost prezirala, čitajoč večidel le knjige iz tujih književnosti, zlasti iz književnosti francoske, v kateri so se takrat lesketala imena: Balzac, Viktor Hugo, Sand, Dumas. Poljsko slovstvo takrat ni bilo ubogo, sijale so še znane tri zvezde na obzorju poljske književnosti, a Poljaki jih niso znali ceniti. V tem času je začela kopica navdušenih rodoljubov pod vodstvom Wójcickiega buditi zopet med poljskim občinstvom ljubezen do domačega slovstva, in k tej kopici je spadala tudi rajna S. Duchíńska. Težaven

je bil takrat položaj pisateljev, še težavnejši pa pisateljice. O ženskih pisateljicah so se širili razni epigrami in smešnice, ker Francozinja Sand je v tem času v slab glas pripravila vse ženstvo, ki se je pečalo s pisateljevanjem. V takih razmerah je Duchíńska začela svojo pisateljsko delavnost, in v nekoliko letih je vkljub vsem zaprekam postala priljubljena in spoštovana poljska pisateljica. Pisala je v verzih in v prozi najprej za mladino in pozneje tudi za odrastle. L. 1853. so izšli njeni zbrani spisi v 4 zvezkih.

Cvetoča galoa na lgu.

L. 1854. je Duchíńska izdala dva zvezka „Gawęd i powieści“, leto pozneje 4 zvezke „Powieści poetycznych“. Svojo pisateljsko spretnost je poizkušala tudi na dramatičnem polju, ali delo ji ni uspelo. Od leta 1856. se je pečala tudi z pedagogiko in je prevela ter izpopolnila delo Eichhoffa pod naslovom „Obraz literatury średniowiekowych ludów a mianowicie Słowian i Niemców“. Ustanovila je in nekoliko let urejevala časnik za mladino „Rozrywki dla młodocia-